

mener derfor, det er forkert at forbyde at fange de Aal, som enten ere paa Vandring ud ad i den Tid, hvor Aalene trække, eller af Strømmen drives ud i det aabne Hav, og han gør altsaa meget nødtigt sin Pligt, at anholde de Fiskere, som her fiske ulovligt. Men naar det anmeldes til ham, at der er Fiskere, der gøre det, er han naturligvis nødt til at opfylde den Pligt, han har til at anholde dem.

Nu siger det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (C. Sørensen), at en af Grundene, hvorfor man ønsker at beholde de lukkede Vande, er, at denne Del af Limfjorden er et smalt Vand, hvor Brugen af Vaad vil blive til Skade for de Fiskere, der drive Fiskeri med staaende Garn. Men der er det mærkelige Forhold, at fra Fiskerne ved Mariager Fjord, som jo ikke er saa meget langt derfra, er der Gang paa Gang kommet Ansøgning om at faa Lov til at drive Vaadfiskeri endog hele Vinteren, og det er et lige saa smalt Farvand. Der har man Vaadredskaber, og der ønsker man at bruge dem, fordi man fisker rigeligst med dem. Jeg kan derfor ikke forstaa, at det ikke skulde være lige saa formaaltjenligt at drive Fiskefangst med Vaad i den Del af Limfjorden, som hidtil har været et lukket Vand, og jeg er overbevist om, at i det Øjeblik, det tillades, vil der inden ret lang Tid blive adskillige Fiskere, der drive Fiskefangst efter Aal ogsaa med Vaad i den Del af Limfjorden. Naar altsaa Forholdet er saaledes, at det er videnskabeligt godtgjort, at en hel Masse Aal aarligt forlader vore Farvande for at drage bort til det aabne Hav og lege der uden nogen Sinde at vende tilbage, synes jeg, det maa være i vor Interesse at faa saadanne Forhold bragte til Veje, at vi ere i Stand til at fange saa mange som muligt af disse Aal, forinden de forlade os, ellers faa vi ikke fat i dem. Vi ere ikke tjente med at lade store Værdier forlade vore Farvande samtidig med, at vi ofre ikke saa lidt for at ophjælpe vort Fiskeri. Jeg vil derfor anbefale at stemme for Ændringsforslaget under Nr. 25, hvorefter Paragraffen skal udgaa, saa at der altsaa bliver aabent Vand. Dersom man ikke kan gaa med til det, anbefaler jeg, at man i alt Fald stemmer for Ændringsforslaget Nr. 27, der dog udvider Retten til Vaadfiskeri; det er unaturligt at opretholde den Tilstand, der nu er.

Medens jeg har Ordet, vil jeg med det samme omtale Ændringsforslag Nr. 24 om Indplantning af Rødspætteyngel i Limfjorden. Den ærede Landbrugsminister be-

klagede sig over, at Udvalgets Flertal havde foretaget Indskrænkning i Ministerens Rettighed til at forbyde Fangst af disse udsatte Fisk med andre end staaende Redskaber. Den ærede Landbrugsminister udtalte, at dersom denne Fangst kunde ske uden Skade for det Formaal, man søger at opnaa ved Udplantningen af Fisk, vilde han selvfølgelig ikke modsætte sig den. Men jeg er bange for, at det vil gaa her, ligesom det nu gaar med Fiskerne i den østlige Del af Limfjorden. De Fiskere, der bo omkring de Vande, hvor Fisken udplantes, og som altsaa have deres staaende Redskaber der, som de kunne tilse og røgte, ville rimeligvis foretrække at være ene om at fange de Fisk, man udsætter, og det kan man ikke fortænke dem i. Men det er lige saa sikkert, at de Fiskere, som bo lidt borte derfra og ikke kunne have staaende Redskaber i disse Farvande, men godt kunne tage derop og fiske med Vaad, ville være interesserede i, at de kunne faa Lov til at tage Del i denne Fangst, med den Begrænsning naturligvis, som er givet i Ændringsforslaget, hvor man jo forbyder Fiskeri med Vaad paa den Tid, man mener, et Forbud er nødvendigt, for at den udplantede Fisk kan vokse og trives. Med denne Begrænsning tror jeg, det vil være rimeligt og rigtigt ogsaa at give andre Fiskere end dem, som netop bo der omkring, Lov til at tage Del i denne Fangst. Hensigten er jo ikke, at Indplantningen kun skal foretages et enkelt Aar, og at Fiskene derefter skulle kunne formere sig selv. Nej, Hensigten er, at det skal være en aarlig Indplantning, at man skal opfiske Yngelen paa de Steder, hvor den ikke kan faa tilstrækkelig Ernæring, ikke kan trives saaledes, at den kan give fuldt Udbytte, og indplante den paa det Sted, hvor man mener, den kan vokse og hurtigt blive til en god Madfisk. Derefter mener jeg, der maa være almindelig Tilladelse til at fange den.

Endelig vil jeg omtale Ændringsforslag Nr. 37 om Fiskerifogedernes Løn. Den højtærede Landbrugsminister siger, at han antager, at de, der ansættes som Fiskerifogeder, kunne vedblive at besørge deres Bedrift, og derfor behøvede deres Løn ikke at være større end den af ham foreslaaede, nemlig 400 Kr. Fremdeles sagde Ministeren, at det jo er en frivillig Sag, om man vil overtage denne Stilling eller ej. Det sidste er naturligvis rigtigt, men jeg tror, man vilde gøre bedre i at ansætte nogle færre Fiskerifogeder, som kunne passe den Bestilling, de paatage sig,